

ΑΠΟΨΗ

Το έλλειμμα της πολιτικής

Του Γ. Π. ΖΑΝΙΑ

ΣΤΗ ΒΙΑΣΥΝΗ της η σημερινή κυβέρνηση να υποβαθμίσει το έργο της προηγούμενης ίσως οδηγήσει την ελληνική οικονομία σε μια οδυνηρή περιπέτεια. Σημαία της σε αυτή την προσπάθεια φαίνεται ότι κάνει το έλ-

λειμμα της γενικής κυβέρνησης, ίσως λόγω των εντυπώσεων που είναι ικανή να προκαλέσει η λέξη «έλλειμμα». Σύμφωνα με τη Eurostat, το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης αναθεωρείται στο 3,2% του ΑΕΠ περίπου από 1,7%, ξεπερνώντας το όριο του 3% που υπάρχει στην ευρωζώνη για τη λήψη περιοριστικών μέτρων. Η αναθεώρηση αυτής της

μάστιγής μονάδας περίπου οφείλεται σε λογιστικές ανακατατάξεις τις οποίες προκάλεσε η ίδια η κυβέρνηση. Η πιο σημαντική αφορά τα έσοδα του ΦΠΑ για τους μήνες Νοέμβριο και Δεκέμβριο του 2003 τα οποία η προηγούμενη κυβέρνηση είχε καταχωρίσει στο 2003 και η νέα στο 2004. Η καταχώρισή τους στο 2003 έγινε για δύο λόγους. Πρώτον, επειδή άλλαξε η συχνότητα απόδοσης του ΦΠΑ από δίμηνο σε τρίμηνο, στο πλαίσιο απλοποίησης του φορολογικού συστήματος, και δημιουργούσε προβλήματα ο επιμερισμός της απόδοσης του ΦΠΑ του τρίτου τριμήνου του 2003 ανάμεσα στο 2003 και στο 2004· δεύτερον, με αυτόν τον τρόπο επιτυγχάνεται χρονική αντιστοίχιση καταβολής και είσπραξης του ΦΠΑ η οποία θα ισχύει εφεξής και συνεπώς δεν αφαιρεί έσοδα από το 2004 (στο οποίο θα καταλογιστούν τα έσοδα του ΦΠΑ Νοεμβρίου - Δεκεμβρίου 2004, όπως πρέπει). Νομίζω ότι αυτή η κίνηση θέτει κάποια τάξη στη λογιστική απόδοση του ΦΠΑ. Η δεύτερη πιο σημαντική πηγή του επιπλέον ελλείμματος οφείλεται σε εισπράξεις από τα διαρθρωτικά ταμεία της ΕΕ οι οποίες έπρεπε να είχαν καταβληθεί ως το τέλος του 2003 και τελικά καταβλήθηκαν στις αρχές του 2004.

Συνεπώς το επιπλέον έλλειμμα ουσιαστικά δεν υπάρχει. Πιστεύω επίσης ότι είναι άδικο να δημιουργηθεί τέτοιος θόρυβος για το έτος 2003, το οποίο ήταν δημοσιονομικά πολύ δύσκολο λόγω των απαιτήσεων για την προετοιμασία των Ολυμπιακών Αγώνων. Ας μην ξεχνάμε ότι είμαστε η μικρότερη χώρα που έχει διοργανώσει ποτέ τους Ολυμπιακούς Αγώνες, οι οποίοι μάλιστα χρηματοδοτούνται, για πρώτη φορά από τους Ολυμπιακούς Αγώνες της Μόσχας, σχεδόν εξ ολοκλήρου από τον κρατικό προϋπολογισμό και συνεπώς ανήκουν στον ελληνικό λαό.

Επειτα είναι τόσο σημαντικό αυτό το επιπλέον 1,5% του ελλείμματος εκτός του ότι σπάει το φράγμα του 3% και διακινδυνεύουμε τη μείωση της οικονομικής δραστηριότητας, τη λιτότητα και την επιτήρηση της ΕΕ; Η οικονομική πολιτική της προηγούμενης κυβέρνησης είχε καταφέρει να δημιουργήσει πολλαπλάσιους πόρους οι οποίοι διοχετεύθηκαν στην κοινωνική προστασία, στην προετοιμασία των Ολυμπιακών Αγώνων και στις αμυντικές δαπάνες. Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με πρόσφατα στοιχεία της Eurostat, η Ελλάδα δαπανά κάθε χρόνο 6% του ΑΕΠ περισσότερο για κοινωνική προστασία από ό,τι το 1992. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες στοίχισαν ένα ποσό γύρω στο 5% του ΑΕΠ. Σύμφωνα με στοιχεία του ΝΑΤΟ, οι κατά κεφαλήν αμυντικές δαπάνες αυξήθηκαν κατά 35% περίπου από το 1995 ως το 2001. Αυτά τα επιπλέον ποσά για άμυνα, κοινωνικές δαπάνες και Ολυμπιακούς Αγώνες είναι δεκαπλάσια περίπου από το 1,5% του ΑΕΠ για το οποίο τώρα γίνεται τόση φασαρία. Δεν έπρεπε να γίνουν αυτές οι δαπάνες;

Η λογιστική αναταξινόμηση που επιχειρείται δεν είναι σημαντική ούτε λογιστικά ούτε σε σχέση με τις τεράστιες δαπάνες που ανέφερα. Μπορεί όμως στο όνομα της πολιτικής εκμετάλλευσής της να έχει σοβαρές αρνητικές συνέπειες για την οικονομία. Οι λόγοι είναι πολλοί. Ο σημαντικότερος όμως είναι η δημιουργία αρνητικών προσδοκιών οι οποίες θα επηρεάσουν τόσο τους Έλληνες όσο και τους ξένους επενδυτές. Ως αποτέλεσμα θα έχουμε μικρότερες επενδύσεις, μικρότερη ανάπτυξη, μικρότερο πλεόνασμα για κοινωνικές και άλλες δαπάνες. Άλλες χώρες προσπαθούν να πείσουν την ΕΕ να εξαιρέσει δαπάνες από αυτές που μετράνε στο έλλειμμα για να μην ξεπεράσουν το 3%. Εμείς κάναμε το αντίθετο, ίσως για να καλύψουμε το έλλειμμα της πολιτικής.